

رون سیند

لومړی شعري ټولګه

محمود (حمیدزی)

Ketabton.com

دکتاب پیژند پانیه

نوم: رونی سیند

لیکوال، شاعر: محمود حمیدزی

کمپوزر: محمود حمیدزی

دقلمی لیکنی نیته: ۱۳۹۳-۱۳۹۴-۱۳۹۵-۱۳۹۶-۱۳۹۷-۱۳۹۸

۱۳۹۹ هجری لمریز کالونه

ڊالی

په ډېره مینه ډاکټاب خپل لراوبر پښتنو ورنوته ډالی کوم،
هیله لرم زما ډالی راڅخه زما غیور قام قبوله کړې!
دهغي ورځي دراتلو په هیله شیبې شمارم : کوم ورځ چي
زموږ ترمنځ د ډیورنډ کر غیر نه کړبڼه نه وي اوموږ پښتانه
پریوه تڼر سره راغونډیو.

رون سڀيند

دشاعر خبري

دالله جل جلاله په ستر او سپيڅلي نامه. درودونه او سلامونه دي
دمؤمنانو پرجانان، دبنکلو پربنکلي حضرت محمد مصطی صلی الله
عليه وسلم باندي وي.

پښتو ژبه دخپل تاريخ په اوږدو کي وياړلي اونوموړي اديبان لري.
دپښتو ژبي ادب يوبدایه ادب دی، چي دمنظومو اومنثرو اثارو
پکښي کمی نسته، خولا هم پښتو ژبه ډېر کارته اړتيا لري ترڅو په
پوره ډول يوه بدایه ژبه سي، همدې موخي ته درسيده په پار ډېر
پښتانه وگړي شپه او ورځ کارکوي اودخپلي خوږي ژبي لپاره نظم
اونثرليکي .

زه د ادب پالو وگړو ددي هڅوڅخه ديوپښتون وگړي په حيث ډېره
مننه کوم، هيله ده زمور بنکلي ژبه نوره هم ددوی دزيار لکبله
بدایه سي.

ما هم دخپلي خوږي ژبي پښتو سره دميني لکبله قلم يوازي ندی
پريښی، ليک پري کوم، نثرليکم نظم پسي دخيال په بيړی کي دالهام
په سمندر کي لټون کوم، کله کله يي په نيمگړي بدن وموندم او
زخمي زخمي يي در ساحله راورسوم.

زه ځان ته شاعر نه وایم: دشاعر مقام بلها لوی مقام دی! زما دخپلي
خوږي ژبي سره مينه ده او دامينه وه چي زه يي دي ته اړ کړم
چي شعر، نظم وليکم او داتولگه چي زما دنظمونو، شعرونو لومړی
ټولگه ده، ستاسودرنو ترلاسونو پور يي در ورسوم ترڅو زما
آندونه تاسوته بربنډ، که شوني وي ورڅخه گټه پورته کړی او
خپله ادبي تنده په ماته کړی. زه دالله جل جلاله شکر اداکوم چي زه
يي په خپل دي مهربانی ونازولم! زما شعرونه کيدای سي
ډېرنيمگړتيا وي ولري اوزه ستاسوڅخه په ډېر درناوي هيله کوم
چي زما درنيمگړتياو ماته راتېر اوبخښه راته وکړی.

***** ۱ *****

رون سڀيند

زما شعرونه، نظمنه زما مفڪوري (آندونه)، غوبنتي، هيلي، مينه، ڪرڪه .. ستاسو درنو لوستونڪو مخته ٻڌي. ماپه خپلوشعرونو، نظمنو ڪي يوازي اويوازي داسلام، هيواد، پڻتوڙبي اڀوند يادوني ڪري دي اوخيل په آندمي هڻه نه ده ڪري ترڻو ويونڪي ڪري اودزيان ڇهه پرڏي لاري تگ ڪولوته وهڻوم، هيله ده تاسو زما په شعر ڪي بي حياتي، فحشا او ناروا مستي مه لٿوئ، زما په ڪمزوري شعر ڪي آند ڪوونڪي واوسئ اوڊسپرلو ورسته داسلامي احڪامو اوڀنتي ڪلتور مخالفه ڪه خدای جل جلاله مڪره ڪومه لاربنوونه سوئ وي عمل مه پري ڪوئ.

الله جل جلاله ته لاسونه لپه ڪوم چي زما درهغو خطاوو (تيروتنو) دي راتي رسي ڪوم چي زه نه يم پوهيدلي اوما وگري بدي او دزيان ڇهه ڏي لاري ته رابلي وي. زه داتولي هيلي دخيل غرور لڪبله ستاسو درنوڇهه نه ڪوم اونه هم دا وايم چي هرور به زما په شعر ڪي گٽورڇه شتون ولري: بلڪي زه دخيل هغه گناه اوزيان ڇهه ڏارڪوم ڪوم چي خدای جل جلاله مڪره زما دشعرونو لڪبله به ما اويا هم لوستونڪي ته رسيڙي.

زما يوبله هيله دخپلوشعرونو اڀوند داده چي زه هيله ڪوم چي زما شعري هيڻ وخت هم ڪوم لوستونڪي، ويونڪي دموسيقي دآلوسره نه زمزمه ڪوي، زه نه غوارم ڪوم ڪس زما شعر دموسيقي دآلوسره زمزمه يا ووايي، زه هيڻ ڪوم چاته دا اجازه نه ورڪوم چي زما ناچيزه شعرونه دموسيقي دآلوسره په هيڻ صورت او هيڻ وخت ڪي وٿولي. زما داهيله هم زما دغرور لڪبله نه ده! زه هيله لرم ما حقير په خپلو دعگانوڪي هير نڪري. په درنبت ستاسو ورور: محمود حميدزي.

***** ۲ *****

روڼ سپند

دعا

ستا خلقتونه بي شمار دي ربه
ستا صفتونه بي شمار دي ربه

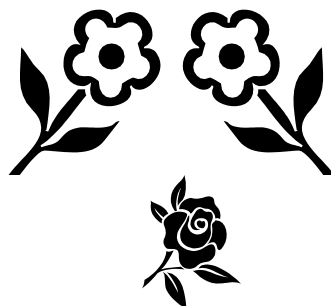
دقاييناتو درازو مالکه
ستا حکمتونه بي شمار دي ربه

دعالمونوي پالونکی الله (ج)
درزق سمتونه دي بی شمار دي ربه

زه حقير خواست کومه تاته مولا
زما خواستونه بي شمار دي ربه

زمادهيو ادخه اورونه مړه کړي
زمور زحمتونه بي شمار دي ربه

حميدزی داهيو ادمسور غوړمه
ستا رحمتونه بي شمار دي ربه

رون سڀيند

ستاترنامه مي ژوندزار

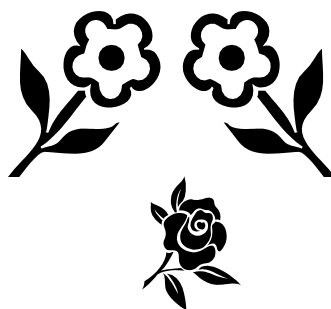
دسپورمي اولمرنه بنکلی محمد(ص)دی
په دارينوکي بناغلی محمد(ص)دی

دانړی يي په راتلوسول معطره
پاس هسکوته ورختلی محمد(ص)دی

مؤمنان يي په نامه باندي نازيري
انس و جنس وارومنی محمد(ص)دی

جهل لارونيست نابودسوپه راتلويی
چي فرقان پري نازل سوی محمد(ص)دی

حميدزی يي وه نامه ته سپيلنی سم
ما حقيرچي دی ستايلي محمد(ص)دی

رون سڀند

زما كيسه

دآندپري مي شڪيدلوته تيار سول
چي په علم د نځار كي رايثار سول

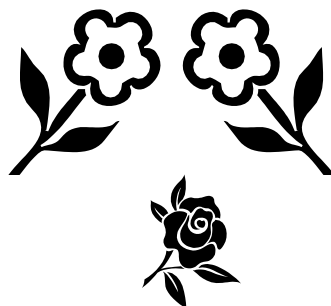
دمغزو مي خريکه وختله پورته
دوگرو پيژندلو كي بيمار سول

دجسونوپه مفهوم كي پات راغلم
زما خيالونه يي معناو كي ناچار سول

علم څه دي درک کول دهر يو چار دي
عالمان په درک کولو كي هوبنيار سول

دساگانوپه شمار باندي زه چار کرم
اندمونه مي بديو سه په دار سول

دبنيگنو هتي ز مور په چم كي بندي
حميدزيه خلک نيکو كي په شمار سول

رون سینه

دبکلوپلونه خاږم

بنکلاموندم په نیغه لاره درومم
زړونه پلورم ورځم دریاره درومم

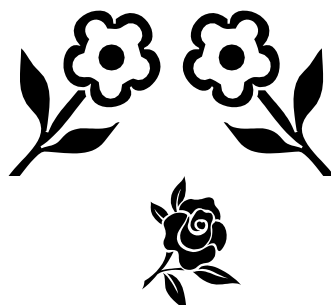
تقوا کوم دبکلوپلونه خاږم
دفقیرانو دازاره درومم

کړوگناهوسه توبه وباسم
نور دعیشونو ددې بڼاره درومم

دکتابونوبه خبرې اورم
دجاهلانو دکتاره درومم

مینه دریاب ته به غوټه ووهم
دخپل مئین زړگي لپاره درومم

حمیدزی نه لرم سقون دزړگي
خمه دزړنو درکراره درومم

رون سپند

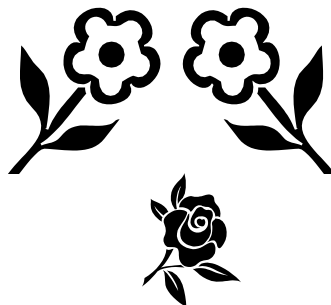
ناروا جنگ نه غوارم
 جنگه څه غواري زمور په غريب چم کي
 دوختونوچي نڅاکري بڼه په برم کي
 که يو ستري تري وري پروانکري
 بس چي ته نه يي خوشحال يو په هر دم کي

نه دي غوارو ورسه ورک سه بدمواپسي
 ستا غندو باندي مي رنگ خلاص سوقلم کي

سوله غوارو ټول غوښتونکي يو دسولي
 گوندي راشي سوله ليري موداغم کي

تورکارغان گرځي آزادپه تورو غروکي
 ښکاري ونيول کوتره خپل په چم کي

حميدزيه شونډان غوټ غوټ دي پري سوي
 صبروکړه لوی اجر ونه دي په زغم کي

رون سڀند

دچم كيسه مي

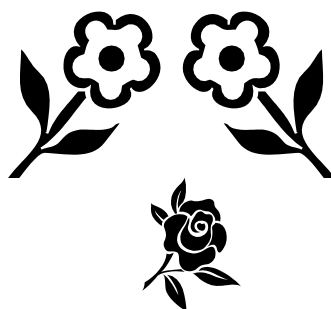
څوڪ دوطن په بربادۍ باندي اهوڼه كوي
څوڪ دجانان دليدوتري دي غمونه كوي

دلته ارمان اوفكردواړه په دوو لارو درومي
دلته په نوم باندي لاهم خلك جنگونه كوي

مور دلته توره باندي دغه دنگ چنار شهيدگر
دوى هلته زمور دنگ ميراني صفتونه كوي

نور اجازه راكړه چي خم ددي قاتل محل سه
دلته ورور ورور اوزوى په پلار باندي ظلمونه كوي

ته حميدزى هم دهمدي خلكوپه چم كي اوسي
داخلك ټوله ددي غره خواكي خوبونه كوي

رون سیند

دجانان ستاینه
مخ دي كتاب غابونه توري
مئینان وړه درته گوري

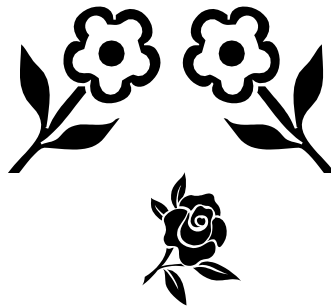
کله چې ستایادونه راسي
بس وي غمونه په مالوري

ستا دبنائست مثل هيڅ نسته
په دي نړی کې دوري هوري

خوبانو مخته کړي دلبره
زړونه عالم درباندي پلوري

دخولي دي مشک عنبر اوريري
درته عاجزشول واره ستوري

حمیدزی ستا په یادوپايم
په کارمي نه دي ساوي نوري

رون سڀند

دخوبنى انځور

غزل شعرونه په گوندوسي هله
بن کي مرغان چي په نغموسي هله

دبنکلاگانو صفت نيست نابودسي
چي دجانان مخ په شغلوشي هله

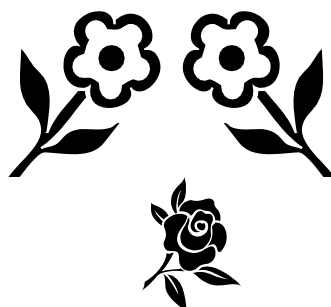
دملنگانو کچکولونه پريوخي
زما فقير چي په ليدوسي هله

قربان قربان ر غونه شوربه جوړ کړي
چي دهيواد نوم په تپوسي هله

ز مور دکلي زلمي وبه خاندي
غز چي دجنگ دختميدوسي هله

ليکه پري ليکه ټول پندونه ليکه
چي دي قلم په خوځيدوسي هله

حميدزي نه غورم پښتون جداوي
دجدايي په ورکيدوسئ هله

رون سیند

دنار و اجنگونوڅخه ستري يو
پوهه غواړم ناپوهي څخه خفه يم
توره پرېزده په قلم زه بنايسته يم

تياري نه غواړم په دي بنكلي ميهن كي
دروښانوڅراغوپه بليده يم

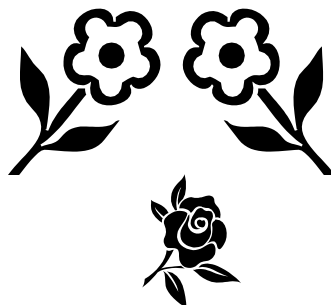
ولاړسه وركه سه زمور دبناره څخه ليري
خوارسي جنگه ستا دلاسه په گيله يم

تويان نسي نرولي ښه تكيه ده
دپوهانوپه ماني باندي ډاډه يم

ستا شديدي څپي ما خوځواي نسي
غمه ستا په هر يو دردزه اموخته يم

بدي نه لرم په خپل مئين زړگي كي
په همدې باندي په تازه رنگينه يم

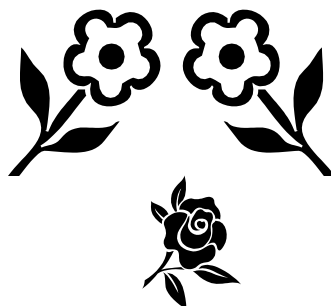
حميدزيه تا وعدي كړي ټولي ماتي
زه ولاړيم واړه ژوندبه په وعده يم

رون سيند

پښتون ته

پښتون ولي زوريدلى
 دهاهسكه رالويدلى
 چي پري ظلم كړي بي ننگه
 اتحاد تر تښتيدلى
 چي خپل كور اوكلې پلوري
 هاپښتون نه دى سپيڅلى
 چي دپوهي دښمني كا
 كوم نادان دى تيرايستلى
 قام زخمي مي دى خالقه
 كوم ظالم په تيغ وهلى
 اتحاديوالى خپل كړه
 ستاغيرت نرى منلى
 خوب دي پريرده خان بيدار كړه
 دسهار لمر راختلى
 علم وكړه په اولاددي
 توره ډال دي نورسترى
 حميدزيه نيال تومبه
 نوبهار رارسيدلى

رون سڀند

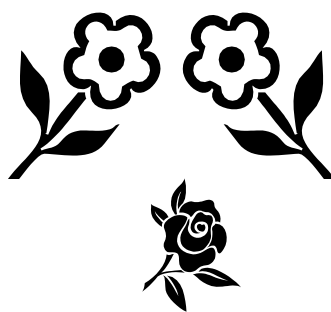
دگل مينه زما زره کي ده
ساگاني ودريري زره دمه کوي
زره چي مي ستاليدو غوڻتنه کوي

قربان سمه ستانه عربي جانانه
ستانه خوتول جهان ستاينه کوي

په سلامو باندي مي زره صبروم
کنه زرگی مي زوريدنه کوي

ستا دصفت څخه عاجز عاجزيم
ڙبه مي ستاتش يادونه کوي

حميدزی ستانه صدقه سه گله
بس په همدي باندي بسنه کوي

رون سڀند

دژوندلوري ژوري
دخوب تعبير ته مي حيله لتول
غمجن نصيب ته مي گيله لتول

دمدوستري لالهانده ومه
دمنزل لاركي مي دمه لتول

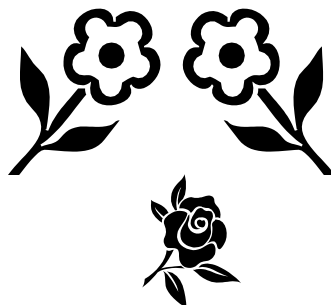
دكتابونويه لوستلوبوخت وم
ديار ليدو ته مي پلمه لتول

ديښتوژبي په معنا وو كي ورك
دمعناگانومي كره لتول

دنيموشپودتاريكي دوپري
دچم دپروكي مي ډيوه لتول

دقبرشپي راخندي هيري سولي
محشر ميدان كي مي سايه لتول

هغه جنون وو كه دميني زور و
حميدزي زهروكي خواره لتول

رون سيند

يوالى

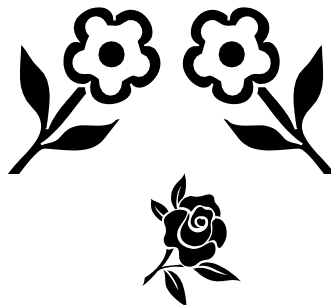
دکومو خلکو چي سنڌري په يودم پورته سي
دغليمانو دها سيمي نه قدم پورته سي

شپون چي ٽپي کوي په غرونوکي چي يوسئ خلکو
دهغه غرونونه زور جبر اوسيم پورته سي

ديپنتنو بدی بيان کري بنه پري خان کري ستری
درقيب خوله کي چي يي ژبه دلرم پورته سي

اخرت پلوري په دونيا باندي نادانه عالم
چي کوم عالم خخه باطل باندي قلم پورته سي

چي پښتانه زلمي غلام وينم په ژوند مرسمه
زما حميدزي خخه سلگی دسترگونم پورته سي

روپ سيند

پند

سريه سجده کښيرده الله (ج) ووايه
شکر اکره بس مولا ووايه

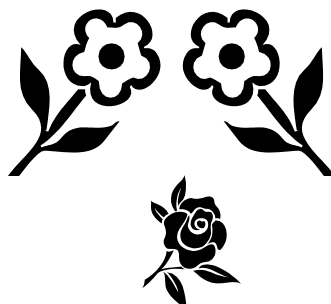
کړو گناهؤسه توبه وباسه
بس گناه نور نکړم رښتيا ووايه

دچم اوفريبه څخه ليره اوسه
فاريغه وخت کي هم ثنا ووايه

مغرورمه سه مال اولادباندي ته
دروغ ويل پريبرده صفا ووايه

خيال دي دورخ پوري يوسه گله
جنت دي غورم په ژرا ووايه

همدغه خای دامتحن دی اوبس
وه حميدزي ته برملا ووايه

رون سڀند

ديريا په لته

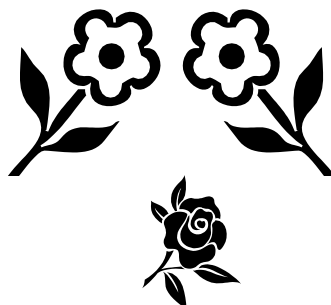
خُم په تاريخو کي رڼا موندمه
ورک يمه دخانه دونيا موندمه

يمه په لتون کي دنائسته جانان
هغه سره گل اوبورا موندمه

داچي گناهونوسره ژوندکوم
خواکي د زاهدو تقواموندمه

خير دى که جونگره کي اوسيرمه
دغه خاي نه هلته کلاموندمه

دلته حميدزيه ملغري سته
زه دملغرو خلا موندمه

رون سيند

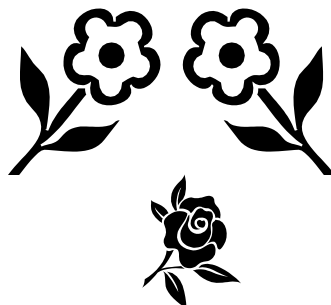
زما راز

دجانان غم کي سرگردان غوندي یم
په سمندرکي دباران غوندي یم

څوک مي پوښتنه دپرهرنه کوي
ليري صحراکي دتوپان غوندي یم

دهيوادغم مي زړه کي ساوي کاري
اوبنکي مي اوري دآسمان غوندي یم

حميدزي نه لرم نفرت دميني
دنفرتونوسه پښيمان غوندي یم

رون سیند

محبت ددونيآ مه كوه نادانه
مشغلا كړه په ذكر ونود سبحانه

حيادار سه خوپه علم شرم مه كړه
كه نه ورسته به په جهل يې پښيمانه

محاجرسه دبديوبدي مه كړه
نيكي كانه در هغوچي لري توانه

وفادار سه په وعده باندوفا كړه
پر قدم باندي قدم رده دجانانه

دبي ننگوياري مه كوه باننگ سه
دهيوادهر گوبڼه دي كړه ودانه

حاكمانوته سه بوټي درملو
ناروغانوته ارام وركړه غوغانه

مرضونه دي كړه پاك دخپل زړگي سه
په بښگنودې تازه كړه خپل ايمانه

يادیده دغريبانودې عدت كړه
دخوارانو مرستندوی اوسه مدامه

در بنستينو ملگري كوه بر بنده
په رښتياكي كاميابي وي در آسمانه

رون سڀند

زمانه در هغوبنه په تاتيريري
در هغوچي دي كتاب وي لار عيانه

يون دي پيل كره حميدزیه نيغه لارده
لار دپوهي وي خوندي دهره زيانه

پند

محبت څخه وي ليري بي خبروي
ځينو زړوباندي دكركي لوی اثروي

چم اوفريب څخه پريمان چي كوم سړی وی
دهغه سره دوستي داورتغروي

چي جانان ورته دمورؤپلارنه گران وي
ها وگړي دازله معتبروي

قلمونه بنكلادپره دهغوکري
چي مغزوكي يي لوي جرري دهنروي

کتابونه تش ليدوباندي خوننده کا
خوريدوكي دشغلويي لوی ثمروي

بنكلاڅه ده خو تحفه دلوی الله (ج) ده
په بنكلاباندي مغرورڅله بشروي

رون سڀيند

حميدزي په هاوگروباورنه کا
هاوگري چي دورورسره په شروي

زه دپښتنو ترمنځ ناولي: دپورنډکرښه نه منم
که ديوال دپښتنو ترمنځ رارنگ سو
زيری راکړی هغه ورځ به سمه بناد

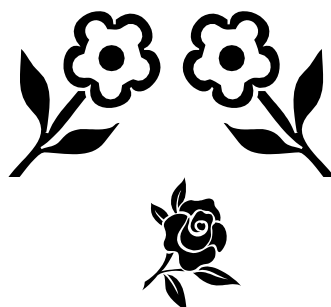
چي هیوادمو دسیالا نوسره سیال سي
راپاڅیږی جـرري باسي دفساد

پاچاهي که بيله تاجه دي غوښتله
کچکول واخله دغمونومه کره یاد

ددي هسکو غروسرونو ته که خیرسي
تاریخونه به بر بنديسي د جهاد

دجنگونو سلسلي به هله نه وي
چي مور ورک کړودخپل منځ څخه تضاد

حميدزي دپښتانه په نوم کرم پخر
پښتانه به تل تر تله وي آزاد

رون سيند

خدايه يوځای کړې پښتانه قومونه
ورڅخه ليري کړې درنه غمونه

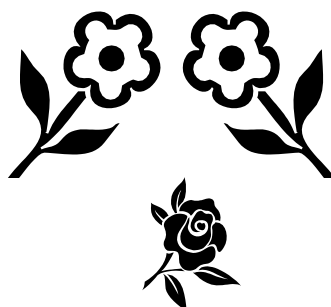
چې دوست دوښمن ته يوه خوله سي ټوله
قام پښتانه ته ورکړې داسي زړونه

چې اتحاد باندي خپل غبر اوچت کړي
وباسي زړوڅخه يې نفرتونه

چې چل اوفريب دخپل رقيب معلوم کړي
ورته ډالی کړي داسي هسک فکرونه

چې موترمنځ سي ورور وژني ختمي
راجور کړې خدايه دوجود زخمونه

دحميدزي ټاټوبي گل گلزار کړې
راکړې بادره دبههار گلونه

رون سڀند

ولي خفه نسّم ؟

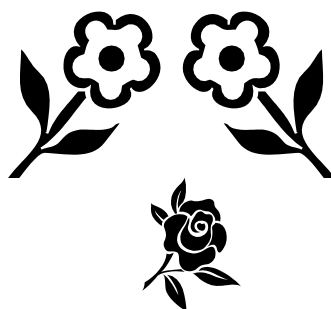
دنيكى اودبدي ترمنځ سيالي ده
په دي چم كي دجنگ سولي دبنمني ده

دتوپكوبازارونوكي پيرگرم
دقلم په پيرودلوكي سوستي ده

دپر گناه پسي وردانگي سمندر
دثواب دگتي وتي بنه نيستي ده

په ظلمونوباندي خلك تكبركري
په دي كلي دجاهلوپاچاهي ده

حميدزيه ستايتوبي حكه وړان دي
دي وگروسره مله بي علمي ده

رون سپند *****

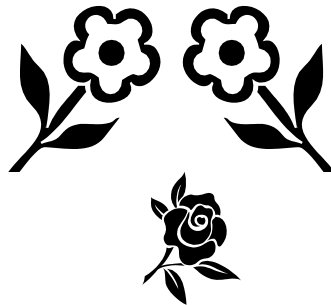
خپل فرهنگ

خپل فرهنگ چې دپرديوومخ کي هي رکړي
هاوگري غلامی ته ژرتغیرکړي

دخطاده اندازه دهغوورکه
چي نااهله په خوښی باندامیرکړي

ورته مه وايه چې ته یي تیروتلی
چي لیدوباندي دگل درته تقریرکړي

حمیدزیه بس ښيگنه یي ته بویه
چي دوستان دي جنازي ته حآن حاضرکړي

رون سینه

زوریدلی ولس

دظلم زورنه زوریدلی ولس
دپرومـدونه کـریدلی ولس

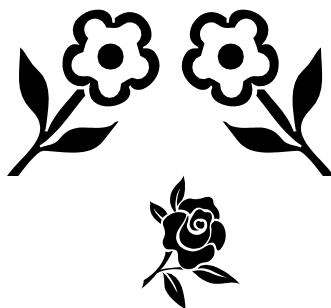
نوردتـویک په خای قلم غواری
دغره دهسکه رالویدلی ولس

چاورله دردچاپر هر ونه ورکړل
وه تورگړنگ ته غورخیدلی ولس

نورخپل رقیب ته به خواب ورکوي
اوس یې کتاب دی پرانیستلی ولس

نوردې چلونوباندي نه غولیري
دپښتون قام دی پوهیدلی ولس

حمیدزی خله به دروغ وایمه
پښتون ازله دی ویارلی ولس

روپِ سِيند

انْخُور

نه دردوای نه زخمونه
نه جنگ وای نه وپرونه

خوشحاله خوشحالی وای
نه اوروای نه بمونه

هرخواته اتحاد وای
نه زور وای نه جبرونه

دخان جهانہ ورک وای
نه یادوای نه فکرونه

په غروکي اوسیدلی
نه بناروای نه کورونه

دعلم شمعان بل وای
نه راز وای نه رمزونه

دیارخواته مې ژوندوای
نه باغ وای نه گلونه

بس زه وای یوکچکول وای
نه میاشت وای نه کلونه

بس زه حمیدزی حُوان وای
نه مرگ وای نه خوبونه

رون سیند

دميني ننداره

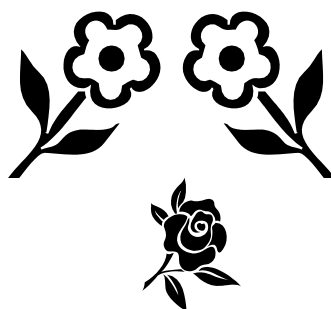
چي صحراوي تنده لوره وي گرمي وي
بنده ساوي ځنگدن وي دمرگي وي

ددي وروزحمتونه پړهوسادي
چي مئین يي جانان نه وي جدايي وي

دربستني ميني درده نه خبرمه سي
زړه خفه وي واړه ژوندي يي په خواري وي

دمئینوپه زړه روغ ځای موندای نه سي
توروي سکوروي هره برخه يي زخمي وي

حميدزي د عشق درشل ته ورتلای نس
تخت يي دردوي په ازغويي پاچاهي وي

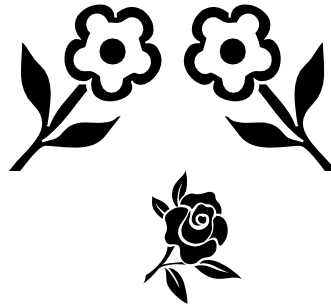
رون سڀند

لاره ڪي ورڪ
لاره ڪي ورڪ بيا هم منزل لتوم
دميني اورڪي خان سوئل لتوم

دالهاموترمنخ په چان لگيايم
دژوندخوئسيوته غزل لتوم

زره مي پرواز غوري دغرونوپه سر
دياردين ته لنڊمزل لتوم

خلگ دکانوپه اوبو اوبه سي
حميذي سيندڪي اوبيدل لتوم

رون سيند

تله

خان سره حساب دي دبديو كړه
هم دي اندزه دخپل نيكيو كړه

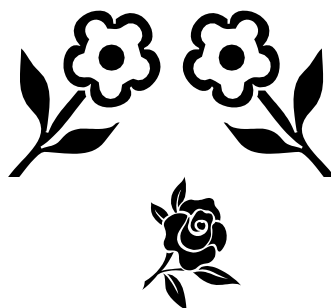
دوى سره ژوندون درته په كارنه دى
كركه اونفرت دبي ننگيو كړه

تاكه په هغواعتبارونكړو
ژوندكي دي تلابن دبنوسړيو كړه

تبرى يم ساقي راته يوجام راكړه
خلاص مي خوار وجود دبي وسيو كړه

داسي راته مه گوره پردى نه يم
راسره مجلس دخوشحاليو كړه

زه حميدى ليري دتقوايمه
ليري مي الله(ج) دنياكيو كړه

رون سيند

لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي!
دچم دپروکي مووږنه ميشت دي
دلته زمونږ خواکي غمونه ميشت دي

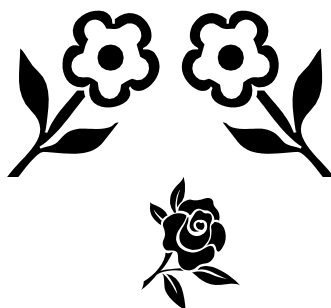
په سمندرکي داوړونو غرک يو
لاموسينو کي نفرتونه ميشت دي

سيني کړئ خير ي هازرگي وگورئ
مئينو زړو کي بس اورونه ميشت دي

سپرلي دژوند مو سپرلي نه دي پاتي
اوس مو سينو کي پر هرونه ميشت دي

ددي تاتوبي تاريخونه سووخي
دلته دجهل کاروانونه ميشت دي

حميدزي څنگه په کت کت و خاندم
لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي

رون سڀند

دگلو ماليارته

تورشپه کي در غلم سهارنه وو
ياره ستا په کلي کي مي کارنه وو

تش مي ديدن غوښتي ستا دمخه اشنا
زړه مي د دردونوسه کرارنه وو

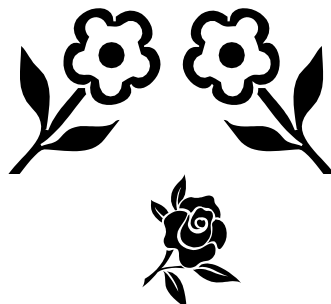
زه وم منتظر ستا د وصال اشنا
ژوندکي مي بغير کوم انتظارنه وو

اوس درته خيالونو کي سلام وایم
خیال سلام نه پرته مي کوم چارنه وو

وايمه هغوته چي جانان مي و
دي نه مي په ژبه بل اقرارنه وو

ته مي کړي دلبر آشنا په دي خاطر
ستا بغير نړی کي بل ماليارنه وو

خه درومه و خواته دهغه ورسه
واوره حميدزيه که انکارنه وو

روپ سڀند

دمرگ انتظار

دانري ده څومره لنډه
ماترلي لويه پلنډه

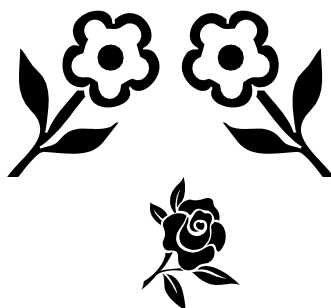
بس تلابن کوم دبدو
دنيکي نه لرم ونډه

آند کي ورک یم دعیشونو
گناهونه می بر بنډه

هریو سمت ته می تقواده
زه تقواسه یم په منډه

داغزوپه کټ می شپه ده
داورونویم په څنډه

حمیدزیه رنا نسته
چاډیوه کرل راله شنډه

رون سیند

د شعر جوړت

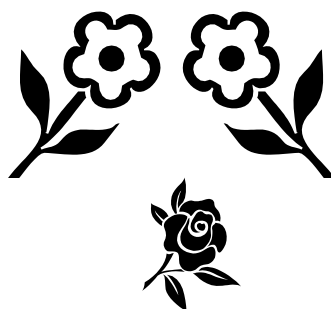
څه دالهام اوڅه دخيال سه جوړسي
څه وي نفرت څه دکمال سه جوړسي

شعر ډپر تريخ وي خو خوږه ترې څاڅي
څه وي افکار څه فکر جال سه جوړسي

کسب خونه دی زده کړه هم نه لري
څه تجربو اوڅه مهال سه جوړسي

بیتونه پندوي خوچي ته په پوه سي
څه وي وزر اوڅه دبال سه جوړسي

حمیدزی نه وایم چي زه شاعریم
شعر دغم یاژوند خوشحال سه جوړسي

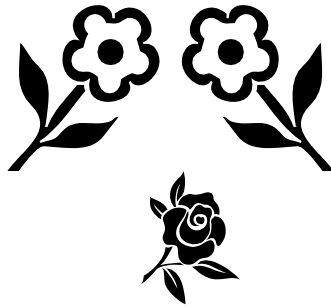
روپ سیند *****

ستري نری
دخیالونو سمندردی
دیار یاد دلته هنردی

زړه ارام سه صبرو کړه
ددیدن تړلی وردی

که بریار اته تحفه سوه
جانان هلته منتظر دی

دانری ده ستري ستري
حمیدی داسفردی

رون سيند

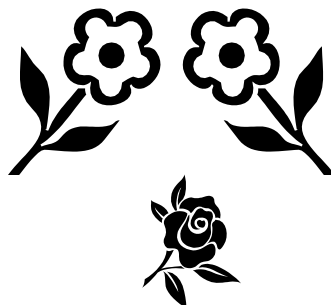
هسکه چغه

ژبه مي ترخه ده په پښتويي خوره وم
عقل مي لاوم دی په غمويي پخوم

نسته خوښي نسته دغمونو په دي بناړکي
زړه مي ژوبل سوی په تپويي ر غوم

داخوره ياغي ده غليم بدورکتای نه سي
داده هسکه چغه په نړی يي خوروم

روح دحميدي به هم آسمان ته پروازوکړي
سپينه مي جامه ده په ايرويي توروم

رون سیند

لید می
مالیار دگلودی خو
اغزوته زره ورکوي

په گډو وډوسردی
ورورته چاره ورکوي

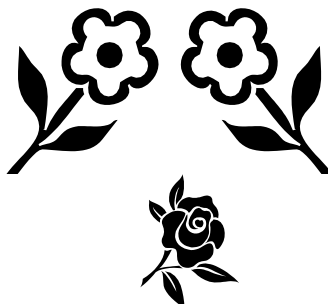
د دوی خبرې واوره
غلیم ته زره ورکوي

خوبونه لوی لوی وینې
هوډ ته څه نه ورکوي

صفت یې نه خلاصیږي
وچ سه لاندو ورکوي

مینه خودې ته وایي
دژوند خواږه ورکوي

حمیدزی څه پوهیږي
ټولوته زره ورکوي

رون سڀيند

چي ظالم وي په مظلومو
هاسري دلته پاچا دي

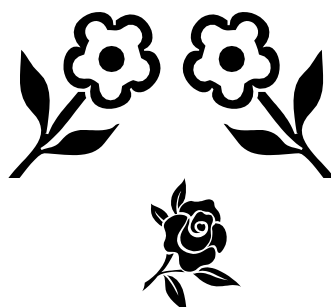
وپره نسته دالله (ج)سه
دلته ظلم برملا دي

وينه دلته مفته سويه
هرنادان يي په سودا دي

ورور د ورور دسرقاتل سي
درقيب دلاس امسا دي

خوبني نسته زړونه چوي
يوزره بل څخه جدا دي

حميدزي حق پک هيران يم
ژوندون سخت دي که هوسا دي

رون سڀيند

خومره بنڪلى مي محبوب دى
ڇه بنڪلا لري خيالونه دنگار
داسي بنڪاري چي باران وي دبهار

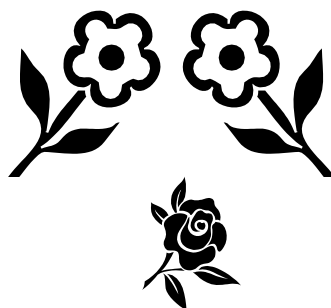
په خبرويى فضا سي معطره
چي خبري ڪري را اوري پري انوار

دبنڪلايى اندازه ڪولى نسم
زما جانان دى دهمه بنڪلوسردار

وه ديدن ته يى زمازره ناڪرار دى
راپه برخه يى مولاڪرى يو ديدار

نه يي حسن دي نرى ڪي موندل ڪيزى
نه ڇوڪ غبڙسي اوريدلى دماليار

حميدزى يى ڪتابونوڪي ديدن ڪرم
نورڪاته دي دگل سخت در هريوچار

رون سیند

چي پښتون وى

چي پښتون وي مل دهغه تل غيرت وي
سپين يي زړه وي هم پريمان به دجورت وي

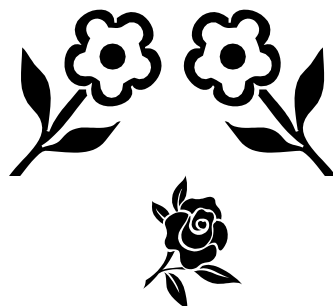
پښتانه كله دبل عزت ته گوري
وي ساتوونكى دعزت داىي خصلت وي

په پردو جاموكي خوب كله كواى سى
دبي ننگويي اخيستى لوى عبرت وي

لاس ردي تل دمظلومان په سرونو
دظالمومخته خندمل يي نصرت وي

په رښتيا سره خبري كړي بي عيبه
په وعده باندي و لاړ داىي عدت وي

دخپل قام بڼيگنه غواړي په هر حال كي
حميدزيه دپښتون تل سراوچت وي

رون سیند

ولي؟

نری ودانه ده خو
ماته و پرانه بنکاري

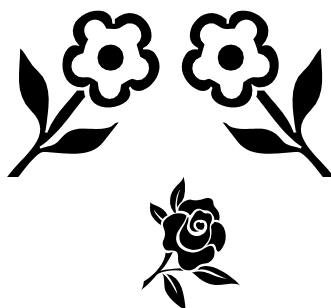
په مفتنه نه خپليري
جنت آسانه بنکاري

خپلواکي څه ته وايي
ددي زندانه بنکاري

په اسلام سر ورکوي
نوم دافغان بنکاري

نورمي زړه دردنه کوي
رقيب پښيماڼه بنکاري

حميدزي ستوري ويني
ستوري آسمانه بنکاري

رون سڀند

بنوونڪي ته

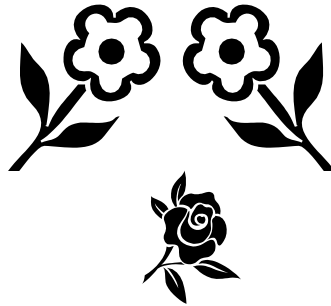
دبنوونڪي په عزت باندي خان بناڊڪره
درناوي باندي يي خپل ايمان ابادڪره

چي دنيا ڪو ڪري بنوونه اوليادي
په دوستانو دپاک رب تل اعتماد ڪره

معلم هغه دي چي سيخ دي په نيڪي ڪري
دبدڪارو استادانو خان ازادڪره

چي عالم وي اوتعليم درته ڊالي ڪري
په مجلس ڪي دنيا غلو دور فسادڪره

دمعلم درويه دانپري رو بنانه
حميدزيه احترام تل استاد ڪره

رون سيند

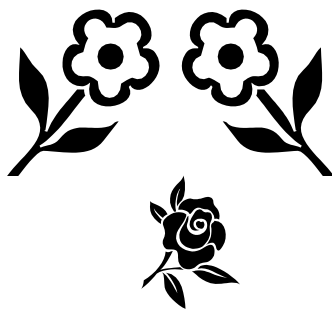
دتا توبى حال مې
بس زندان دى تاريخى دى
په هيوادمي توري شپى دى

ژړا وكرم خالى نسي
زړه غماز څخه گيلې دى

بنكلا نسته بهار نسته
دژوندون ترخي شيبى دى

ستوري نسته سپورمى نسته
دمئينو اندېښنى دى

حميدزى خپل بخت ته ژرم
دتقدير دافىصلى دى

رون سڀيند

نري ته چي راغلم

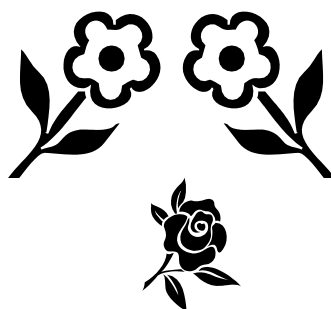
سترگي مي خلاصي ڪري دونيا کي ومه
دخپل راتلونڪي غم ڙاڪي ومه

بس چي مي سترگو دانري وليده
دهغه وخت نه په خطا کي ومه

کوموچي يوبل ته کوهي کينه
دها وگرو په ڪلاڪي ومه

چي دبموني يي دگلانوڪول
دها تيرو اغزيه خواڪي ومه

حميدزي څنگه انتخاب وڪرمه
دنيڪ اوبدتر منح سوداڪي ومه

رون سیند

ژوند

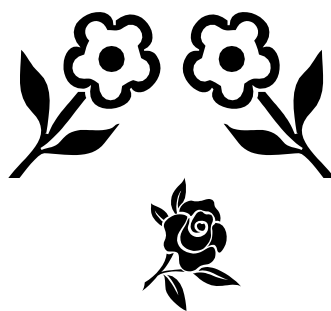
ژوندون خومره دغم ډک وي
چې خپل زړه درسه ازاروي

که وي څرېکه که پرهروي
همه واره دخپل ياروي

دځانگو څخه نفرت سي
که شيبې شي اوپه شماروي

ددي دنگو غروسرونه
لالويدلوسه لچار وي

حميدزی به درسره يم
که نيکيوکي دي چاروي

رون سيند

دجانان زلفي

دجانان زلفي كه چاوليدلي
دزلفو نوم به په ژړا يادوي

دفكرتال يي اسمانونوته ځي
ذاهد دسا سره مولا يادوي

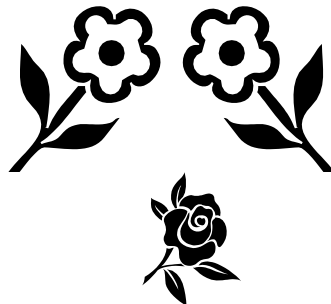
قسم پري واخله گناهگاره نه يي
متقيان بدوسه فنا يادوي

هاشاعري دي لولپه سي په اور
چي شاعري وي اوفحشا يادوي

ايمان كي شك دهغو خلكووينم
چي حرام كارباندي الله (ج) يادوي

هيلې بس هيلې په نامه پاتي سي
چي رواهيلې ناروا يادوي

دحميدزي خوبونه ټول وتبنتي
چي دمظلوموڅوك بنيرايادوي

رون سیند

شرنګ او کړنګ

صبر په غم باندې اجر ونه لري
دجانان مینه لوی دردونه لري

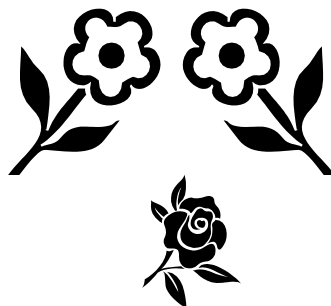
نسه خونه یم خمارونو مرکم
کوثر بی حده خمارونه لري

دها دیوی چې ریا ورکه سوله
دها دیوی خوا توپانونه لري

دشرنګ او کړنګ به فیصله ته کوي
شرنګ او کړنګ دواړه بیل رغونه لري

دغه ویل دي دمنلونه دي
چې مینان هم ډېر عیبونه لري

تا ورته څله په وپډه وویل
حمیدزی وینه کې خوبونه لري

رون سڀند

ڊيور نڌڀيل سوي ڪر بنه نه منم
زمورن ترمنڇ دجبر ديوالونه دي
زمورن ترمنڇ دجبر ڇنڇيرونه دي

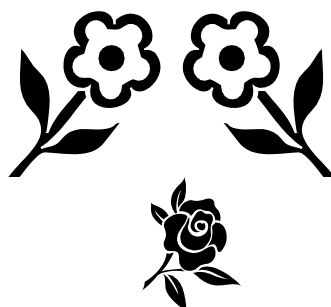
نه منم داستا فيصله نه منم
واوره اي رقيب به يوموزرونه دي

مورن پڀنتانه يويو جدا ڪيونه
ڇه ڪه اوس مومنڇ ڪي داو پشونه دي

مورن په دوونو مونو تير ئي ستاي نسي
داناولي ستاچي ڪوم فڪرونه دي

زه دي ڊڊيورنڊ ترون ته ڙمن نه يم
لراوبر ڪي يومور وراچونه دي

موردرنه په خواست خيل مڀنه نه غورو
ڊڪ مودننگونو تاريخونه دي

رون سڀند

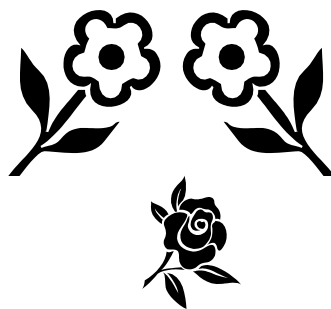
زه به علم و ڪرمه خبر اوسه
علم کي دهر ڇه ڇا بونه دي

نشم بيليدلي دڇيل ورو رڇه
دا دپڻتني خولي مي قولونه دي

زما مڻي قوي دي تاريخ وگوره
بس تش مي دڇنگه نفر تونه دي

وينه بهول نه غوارم واوره ته
سولي ته موخلا ص واره ورونه دي

زه حميدزي داڪر بنه دي نه منم
دي دلاسه ژوند کي موغمو نه دي

رون سیند

سپورمی

سپورمی رنای مینان خوبنوی
تیارې راتلل دې غمازان خوبنوی

هغه دې زوی نه دی چې تاورانوي
ستا وړانیده به خاینان خوبنوی

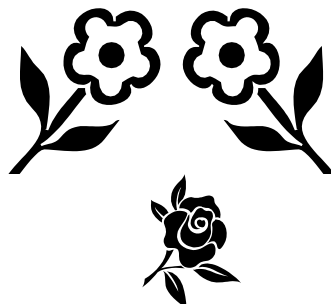
دکلي کوره څخه وتښته هه
وژل دورورخوبې ننگان خوبنوی

خان دې په نیغولاروسپڅ کره خوانه
کړې وړې لارې ماران خوبنوی

دقلمونو سه ماني جوړې کره
ماني دپوهې عقلاڼ خوبنوی

کتاب کې نوم دپښتانه ومونده
پښتانه خلگ عاجزان خوبنوی

نوم په نومو کې دجانان ښه لگي
حمیدزی خپل ښکلی جانان خوبنوی

رون سښد

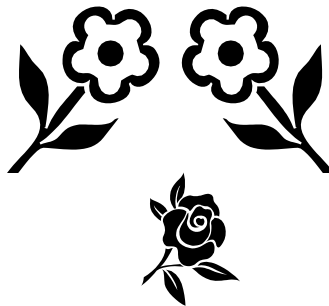
دماشوم خندا

دماشوم چي دخنډاخومره بنکلایوي
داسي بنکلي دهيوادمي هره خواوي

زما هیواد دبنکلانوانو مجموعه سي
په سپرلي کي چي مرغان يي په نڅاوي

بدرنگ مه وايه بنایسته افغانستان ته
که نه خوله کي به مي تل تاته بنیراوي

حمیدزی دپښتانه په نوم نازیرم
پښتنو سره آباده پښتون خواوي

رون سيند

بدمي ايسي

آمانت کي چي خيانت کري بدمي ايسي
خپل هيواد سه چي نفرت کري بدمي ايسي

نه يي غوارم نه يي دوست بولم خبرشه
چي غليم سره الفت کري بدمي ايسي

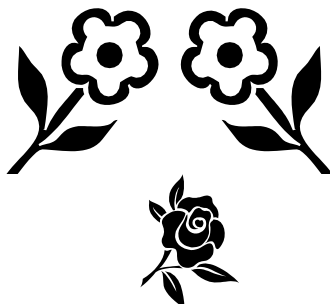
که ډيوه نه ده نوڅه ده شغلي کاندي
دعالم چي څوک غيبت کري بدمي ايسي

بڼه هغه دی چي تقواکري گناه نه کري
په غرور چي سراوچت کري بدمي ايسي

ظلم کاندي په مظلومو پيڅرکاندي
دظالم چي څوک عزت کري بدمي ايسي

خپل فرهنگ مورنگينه پوره پوره دی
چي دبل فرهنگ عدت کري بدمي ايسي

حميدزی دپښتانه په نوم وياړيزم
څوک چي شک يي په غيرت کري بدمي ايسي

رون سپند

دحمیدزي په آند

هغه غریب وي چې جانان نه لري
هغه به خوار وي چې ایمان نه لري

وري زحمتونه به همیش ها خلگ
خوک چې باور لاخل په خان نه لري

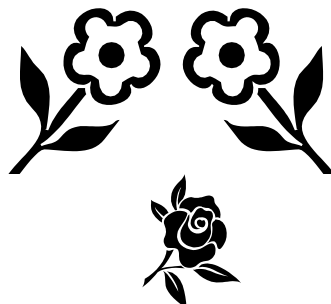
سیلاب هغه باغونه ژر ویران کړي
هغه بنونه چې باغوان نه لري

دهغو دبتوبه بنکلا دڅه وي
ها بیابانونه چې باران نه لري

ها مسافر په نیمولارو ورک سي
کوم مسافرچي لار عیان نه لري

هغه گودر به څه بنکلاومومي
هغه گودر چې جام منگیان نه لري

دحمیدزي وجود پر هر پر هردي
غم اودردونه يي خزان نه لري

رون سڀند

وره جهان خونديکوي
خيال دجانان خونديکوي
غماز پښيمان خونديکوي

شبنم دگل دپاسه
بنکلي گلان خونديکوي

سپورمي دسر دپاسه
شنکي آسمان خونديکوي

ملگري چار چاپيره
شپه دباران خونديکوي

ر مه دسپينو ميرو
دبنت بيابان خونديکوي

لاس کي قلم کتابچه
هيواد ودان خونديکوي

دخان جهانه سه ورک
ياد دسبحان خونديکوي

دغرو روغو سرونه
وني مرغان خونديکوي

دحميدي خبره
وره جهان خونديکوي

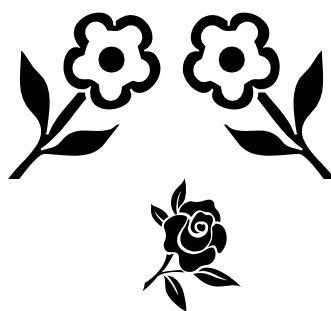
رون سيند

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
دزړه اهوڼه مي درخولي راوړي
دسترگو او بڼکي مي شلې راوړي

درد دهيواد مي دپرهره خيري
درخواري ژبي مي گيلي راوړي

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
سوي وجود سه مي لمبي راوړي

حميدزي ولي به غمجن نه يم
دسترفرهنگ مي جنازي راوړي

رون سڀند

په آندو عدت یم

دتوروشپوپه رنیدو عدت یم
زه دغمونوپه لیدو عدت یم

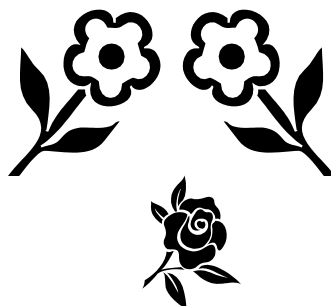
دپښتون قام زخمونه زما زخمونه
دخپل زرگی په زوکلیدو عدت یم

خوبونه وینم هیڅ تعبیری نسته
زه دسپرلي په امیدو عدت یم

کھکشانونه پورته هسک کي شمارم
حُمکه او هسک کي په آندو عدت یم

وجودجانان پسي پرهرپرهردی
دپرهررونوپه دردو عدت یم

دغریبانو جامي نشلومه
زه حمیدزی په رغیدو عدت یم

رون سيند

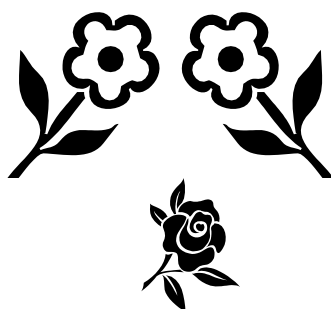
تور، سور اوزر غون بيرغ دي تل هسک اور پاندوی
چي موسيمه په خپل وينورنگينه کرل
آزادی راته دالی پراخه سينه کرل

چي نیکونوموننگ وکرپه تاتوبی
دي خپانده لوی سیندویي ننداره کرل

تورؤ سورز غون بيرغ دي تل رپاندوی
دي ویوباندي غلیم ز مورسه کینه کرل

هسک هسک غرونه دخوښي سندرې وایي
خپلواکی مومبارک شپون داتپه کرل

حمیدزي ته خپل هیواد دخانه گران دی
زړه کي مینه دهیوادیی میلنه کرل

رون سيند

دونيامي وتلل دزړه په تله
ما دالهام خزانه وموندله
پكښي جانان وونورڅه نه وه هلته

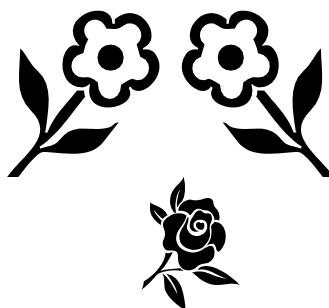
دښكلاښارته چې مي سر كړښكاره
بس يوارمان وونورڅه نه وه هلته

دونيامي وتلل دزړه په تله
پكښي زندان وو نورڅه نه وه هلته

زما دژوندڅخه سپرلي ليره وه
پكښي خزان وو نورڅه نه وه هلته

دمتقيانوپه كاله ميلمه سوم
ميني دوران وونورڅه نه وه هلته

دحميذي سره دردونه ميشت وه
دغم داستان وو نورڅه نه وه هلته

رون سیند

ولي خلك ديوبل خخه نفرت كا
دمظلمو او ازونه تري نه خيري
په هي وادمي بس غمونه راوريږي

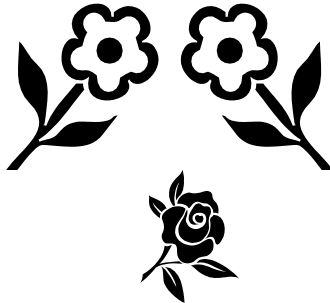
خوك دخان خوك دجهان سره په جنگ دي
زمور په چم كي هيڅ جنگونه نه خلاصيري

خينو خلكو زرونه پك وي دنفرته
خينو زرونو كي هيڅ مينه نه بنكاريري

د فريب كارو چار دهرچا خخه بنه دي
دلته نيكو ته غمونه ډالي كيږي

بنو خبرو اوریدلوته كانه دي
دبدانو وه وينا ووتنه نڅيري

ولي خلك ديوبل خخه نفرت كا
حميدي په دي خبره نه پوهيري

رون سیند

بي ننگ دی؟

مسلمان چي دخپل ورور دسرقاڼل سي
دخوبښي ژونديې دغم لورته بدل سي

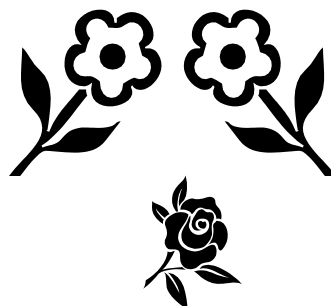
څوک چي ظلم په مظلومو کړي بي ننگ دی
يا هغه چي دغليمه سره مل سي

وران تاتوبی ابادي درڅخه غواړي
مهربانه دی الله(ج) ستونزي به حل سي

په قلم باندي ودان افغانستان کړه
چي خوبښي دي زړه کي پاته تل تر تل سي

دزړه دردڅخه سلگي وهم په زوره
ديښتون چي دبدی لورته مزل سي

حميدزی په خپل تاتوبي باندي ويارم
هراغزی دخپل هيوادمي راته گل سي

رون سیند

حبیب می

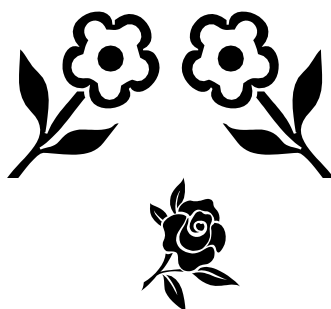
دمور اوپلارنه راته گران حبیب می
دوار و خلکولار عیان حبیب می

په بنکلی مخ یی نری بنکلی بنکاری
واره جهانه قدر دان حبیب می

په لوی میندان کی مرستندوی دی زمور
دالله (ج) دوست دی مهربان حبیب می

ستاینه یی زه په کومه ژبه و کرم
دخیر بنیگنودی باران حبیب می

حمیدزی درود اوپیری سلام وایمه
راته په زره دی هر مدام حبیب می

رون سڀند

نه پوهيرم؟

يا خوفه یم خپل دبخته څخه
يا په ژوندون باندي دمره غوندي یم

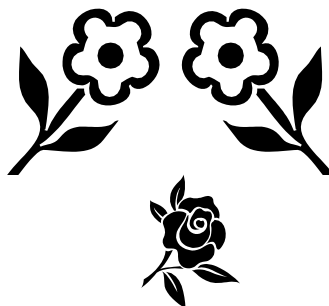
يا پرهرنومي وجودنيولي
يا داورمنځ کي دسکاره غوندي یم

يا خوداشپه ده درکلونواورده
يا زه په مينه کي نشه غوندي یم

يا مي دچم وگري مخ نه ويني
يا زه په شپه کي دايره غوندي یم

يامي دزړه څخه تقوا تللي ده
يا زه دونيا کي دميلمه غوندي یم

يا حميدزي یم په گلرنگه مئين
يا په دونيا کي بيله زړه غوندي یم

رون سڀيند

هنرونه

دغم په شتون کي خنديل هنردى
دزرگي دردارمول هنردى

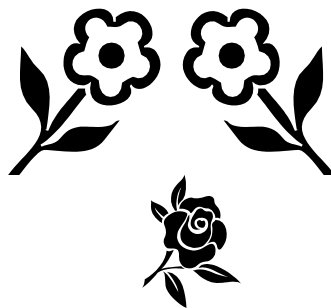
دخينوخلگوپه دوستي پيښمان يم
دخينوخلگوخپلول هنردى

لاس کي قلم خودى دډپروخلگو
خودقلم بڼه کارول هنردى

په شاعرانوالهامونه اورى
دالهامونوچانول هنردى

کتاب لوستل خو په آسانه کيرى
دکتاب مغز راسپړل هنردى

حميدزى غوارمه چي اوبڼکي توى کرم
ددواروسوترگوزرول هنردى

رون سڀند

ديپنتوسره په ز غرده مي دوستي ده
دبدانوسره مرسته تباهي ده
دنيكانوپه خدمت كي پا چاهي ده

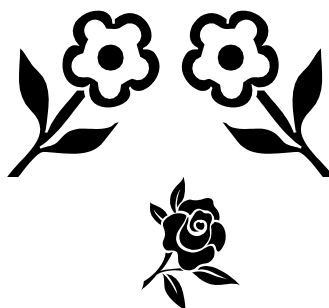
كائناوتو ته انديوسه پورته لارسه
په خيالونو د عقبا كي خوشحالي ده

دبي پتو د عزت څخه پر هيز كره
د ظالموپه صفت كي بربادي ده

حقيقت كي دگناه لذت ډپر تريخ دي
دشي بويه تيريدوكي چسپاندي ده

پاچاهي دي وه مغزوته هله وركره
كه مغزوكي دي تقواسر دوستي ده

حميدزي په دي خبره پنينيمان نه يم
ديپنتوسره په ز غرده مي دوستي ده

رون سيند

په قلم دي ټاټوبي جوړ كړه
داوښكوسيندباندي زرگي اوبوم
دزړه دردونو ته درمل لټوم

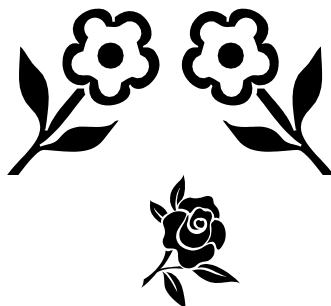
ددي شي بودتي ريدودوپري
توروتياروكي خپل جانان يادوم

آسمان ته گورم وركي مينه موندم
دنفرتونوسه وجودداروم

كرووعدوباندي پښيمانه نه يم
كه مي الله (ج) مل سوو عدي پره كوم

په مينه مينه كي يادونوكي ورك
دگل په ياد باندي زرگي ژروم

قلم دي واخله خپل ټاټوبي جوړ كړه
په دي خبره حميدزي خبروم

رون سڀند

پښتون ولي لتوم
خپلو زخمونو ته درمل لتوم
دخير بسپگني يو عمل لتوم

ثنا دپاک پروردگار وایمه
دگناهوسه خان ژغورل لتوم

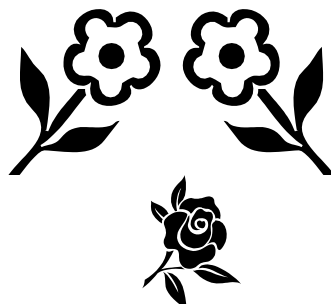
داندانخورمي در محشره وړمه
دنيكوتله در نول لتوم

هڅه كوم په نيغولار و لارسم
دبدكرو پنداخيستل لتوم

سرونه تيبټ ددنگو غرونو وينم
په عاجزي پورته ختل لتوم

په خپل قلم او ژبه ستايم هغه
دجانان پلونوباندي تلل لتوم

حميدزي وایمه پښتوپه ژبه
پښتون ولي په خان منل لتوم

رون سيند

تاريخونه موراسوخي
خومره ډېردي زمور غمونه
په وجودباندي زخمونه

وران ويجارموي تاتوبی
دظالموپري ظلمونه

تاريخونوموراسوخي
هم يي مات کړل قلمونه

دفرهنگ مو دبنمان دي
پري خبردي عالمونه

ياخومورپه خوب ويده يو
يامومات دي اندمونه

راسي ورنومتفق سو
رايوخاي به کړوقامونه

نوربه پوهه کړوحاصله
وره زده به کړوعلمونه

که دواړه چاري وکړو
موربه روغ کړي ملهمنه

حميدزيه نفاق اوردي
اورنه ډک دي جهنمونه

رون سڀند

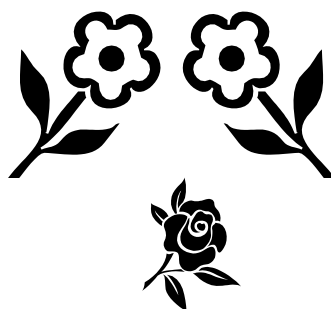
پيروى باندي يي زما ساکري تمامه
خپل جانان راته دټول جهانہ گران دى
په بنکلاباندي مټين يي هر انسان دى

يوکاته يي ناپايانه خوشحالي ده
خاندلمردى ټول جهان باندي رښان دى

مور وپلار او داتټوبى مي تري زارسه
زما قلم يي په ستايلوکي ناتوان دى

پيروى باندي يي زما ساکري تمامه
ياالله (ج) زما همدغه يوارمان دى

برياداده چي تقوادي سوه په برخه
حميدزيه گناهونه ستر تويان دى

رون سیند

پوهه بڼه ده

که پاچایي هم غریب یې مسلمانان
که بڼیگني درسره نه وي انسانان

عاجزی باندي انسان بڼکلی بڼکاری
لویي بده ده هم ډکه دتوانان

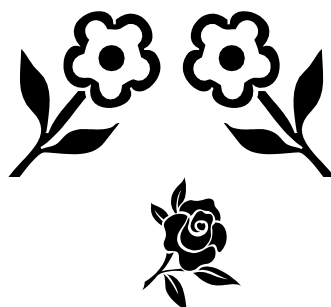
خان اصلاح کړه داخلاقونمونه سه
بڼه اخلاق دي یوه برخه دایمانان

علم وکړه هم یې نوروته ورزده کړه
پوهه بڼه ده خوښه کړي ده سبحانان

دظالم ملگري مه کوه هیڅکله
تل تر تل اوسه دونیا کي مهربانان

یادول دپاک الله دي یو وعدت کړه
زړه دي پاک کړه په ذکر ونود سبحانان

حمیدزی بس دخپل نفس سره په جنگ یم
دبديوسه بیریرمه مدامان

رون سیند

دالهام سمند
دا دالهام سمندر
دلته آندونه اوري

دابخوبونودونیا
دلته رنگونه اوري

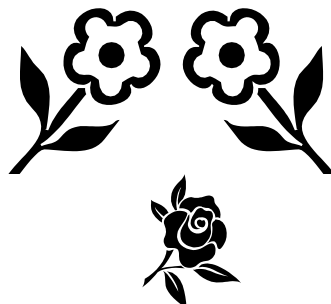
دا ده درخي كلا
دلته غمونه اوري

دادنفرت درشل دی
دلته اورونه اوري

دادپښتون ټاټوبی
دلته ننگونه اوري

دادافغان شمله ده
پري سره گلونه اوري

دحمیدزي ليکل دي
پري الهامونه اوري

***** ۱ . . *****

رون سيند

دغماز سر په خپل قلم پري کوم
تيري وجودباندي گنډمه اوحم
تندر فضا کي ماتومه اوحم

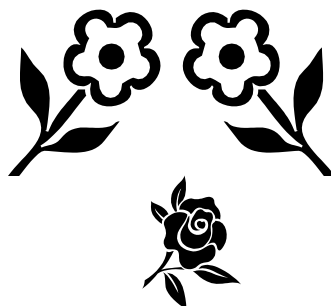
په وچه دبنته کي گلونه موندم
گلبن اغزونه خلاصومه اوحم

دغماز سر په خپل قلم پري کوم
خپل پياوړتيا بنکاره کومه اوحم

دجانان هيله مي دزروگتيل وه
دلته خوزرونه هم پلورمه اوحم

ژبه به پري کرم کي دروغ وويل
دبدوکرکه به کومه اوحم

په حميدزي باندي مظلوم قدرمن
ظالم به چيري نه ستايمه اوحم

رون سيند

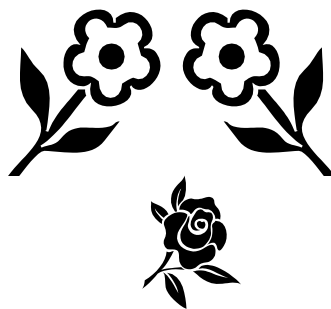
په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
انسان خان لره په خپله عزت مومي
بدوکړوباندي په لوی لاس ذلت مومي

د سپورمې په راختوسي تيارې ورکې
مئینان يې په ليدلوقوت مومي

غمازان به دي زخمونه پټې نکري
غمازان دي کړيدوکې رحمت مومي

د زړه خيري دي نيکيوباندي پريوله
زړه دي خپله په خپل خان کې جنت مومي

په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
حميدزی يې په سپرلي کې علت مومي

رون سڀند

پگري مي سرباندي توپان نه پريڙي
دخيل قسمت خه گيله نه لرم
غمجن زرگي ته هم پلمه نه لرم

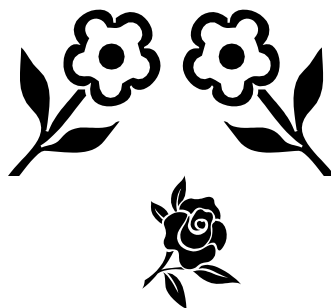
دمدومي شت يم دتيارو په بنارکي
په خپل جونگره کي ډپوه نه لرم

دلته وگري په درنه خوب ويده
وه وينتابه ته يي تپه نه لرم

بگري مي سرباندي توپان نه پريڙي
کروړلوتي موقه نه لرم

زما تاتوبي دي زخي زخي کړ
ولي غليمه زه چاره نه لرم

هي وادمي اورکي لادرخوبه سوخي
حميدزي بله انديبننه نه لرم

رون سیند

قاتله توره

لالهاندیم په ریا پسی د علم
بی کراریم د بیدوسه د ظلم

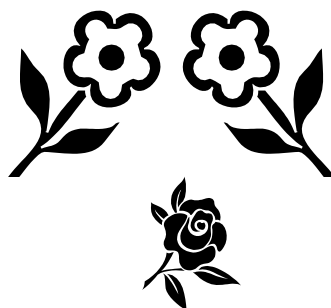
نیغی لاری می خوبنیری پری منزل کرم
دبریالورته په لوخو پینوور حُغلم

احمقان راباندي خاندي نه پوهیږي
زه په تیره دا قاتله توره ولم

میننه کاندې د قلم سره په زغرده
دی وگړو ته می دا کړن بڼکاري جرم

ها وگړي دکلونوڅخه خوار دي
ها وگړو ته کتاب لاس کی لوی شرم

داغزومنځ کی گلونه دي غوړیږي
حمیدزیه پښتانه دگلونرم

رون سڀند

مشوره ڪره

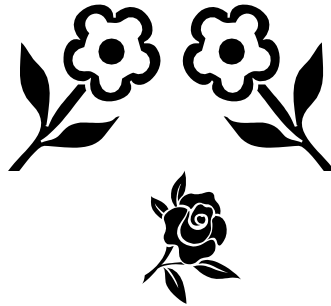
دڙون دڙون دورته بي خوندي
چي په هيله تش دقندي

ناڪامي بي سي په خته
چي خپل ڪروته بيله آندي

په بنوڪر نودي خان هسڪ ڪره
چي غوردي واره بندي

مشوره ڪره ڪه ڇه پوه بي
چي وايه دي پڪ دپندي

حميدي عجز بنده يم
اندامونه ڇله رندي

رون سيند

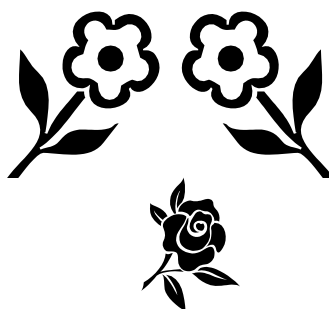
اوبنكي پلورم
خپل دژوندشې بي تلمه
لوی غمونه زه گالمه

په تياروكي مي منزل دی
درنا منزل ته حمه

په اغزوباندي مي شپه ده
دهيواد دغمه مرمه

خپل وجودمي دبنمن بولم
ستا په يادې زورومه

درقلم مي اوبنكي خاخي
حميدزی اوبنكي پلورمه

رون سيند

گرم يو

مورن په خپله خپل چم ويران كړى دى
خكه دپير ديو نه خيرات غواړو

لاري مو دپوهي بندي كړي دي
اړيو دغمازو نه زكات غواړو

خپل دورور په وينو تنده ماته كړو
غزكړو چې په كلي كي جومات غواړو

نه مودى لوستلى دبريا كتاب
خله دنيكبختو شان حيات غواړو

منخ كي مونفاق سره ويشلى دى
بديو قلمونه مومات مات غواړو

جنگ مو په مغزونو كي كرلى دى
رځي خخه پك ټول كاينات غواړو

وايي حميدزى په دعاگانو كي
ربه كړاونوسه نجات غواړو

رون سیند

کلونه کیری وژل کیری پنتون
مدو مدو څخه زوریری پنتون

پرهر پرهر یی دی دچم گلونه
مرگ یی روادى لاقتلیری پنتون

څوک یی کافر څوک یی مجرم یادوی
دمسلمان په نوم زوریری پنتون

ظالمو کیری ورته یوصلا ده
دغلیمانونه خوبنیری پنتون

دخوب یی ډیری مودی تیری سولی
نن یا سبا به راپاڅیری پنتون

خپلو رقیبوته ځواب ورکوي
دنیکمرغی سمته ستنیری پنتون

دبیت کاله کی به مسکا خوره سی
بیا به هیڅکله نه ژریری پنتون

په خپل قلم به نریوال هیران کړي
وپاس هسکونوته به خیری پنتون

رون سيند

دبنونځي نوم به يولى ايردي
په خپل مقام به بيا نازيري پښتون

بيلتون به ختم سي دورنومځ کي
په يوه چم کي به اوسيري پښتون

دحميدزي به ارمانونه پره سي
په لوى هيواد کي به اوسيري پښتون

غوليدلي يو

غوليدلي يو په خپلو کي په جنگ يو
دمدو څخه دخپلوکړو په تنگ يو

ديوالي په نامه موخلک وژني
دکرور غره په شان يو بيا هم داسي رنگ يو

وخت راغلى چې په پوهي به سيالي کړو
که رښتيا نړى منلي خپل په تنگ يو

مورن که يو سو دخپل ورور سره پخلاسو
باور وکړئ چې دهرچانه به دنگ يو

په الهام کي مو دژوند سندرې نځي
حميدزي سره لاسونو کي لونگ يو

رون سپند

قام مي وينس سوي
زما دقام غرونه اوري
هسک هسک غرونه تري لرزيري

دمدو چي ناقرار وه
هغه زرونه قرار يري

دکلو چي دلته جوړوو
ها ديوال به رانريزي

چي په بيلو لارو تلله
ها سيندونه به گډيري

چي يي لمرنه وليدلي
هغه زرونه به سوخي يري

دوختونو چي خزان وه
گلابونه به غوري يري

ولي مور تل بريالي وو
تاريخونه لوستل کيري

په صحراو کي چي مېشت وه
دېنو سمته ستيري

رون سڀند

چي دخولو وه پريوتلي
هانومونه به ياديري

په كلونو چي وه ستري
هاوگري هوساڪيري

چي آندونه يي وه مراوي
اوس آندونه يي غوريڙي

بنڪلا گاني به راوري
بيرغونه به رپيري

پښتانه به برياموندي
رقيبانه به يي ژريڙي

کرغیرنه لیکه سوخي
دپورنډ نوم به هيريڙي

دکتاب به وي ملگري
غليمان به تري ډاريڙي

پښتانه به سريؤ سي
رانه ستوري به نخيڙي

رون سیند

دقران مخ یادومه

دگلاب مخته که گورم دجانان مخه یادومه
چي مي زړه سي په دردونو دقران مخ یادومه

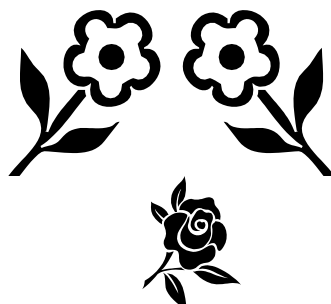
خوب دکومه سي وگړو شاوخوايي دي غمونه
سترگي ژاري اوبنکي خاڅي دمیزان مخ یادومه

خپل په سترگو ظلم وينم مخنيوی يي کواي نسم
لادرځوبه زه وجوده دتاوان مخ یادومه

که قلم مي دی لاسوکي زولني مي دي هم ملي
درون سيند په غاړه ناست يم دبيابان مخ یادومه

دخپل آندسره ملگری دنړی سپورمي ته گورم
دخوبونو په دونيا کي دانسان مخ یادومه

څومره بنکلي زموږ هسک غرونوتوپانونه پرمين دي
حميدزيه دويار پک دی دافغان مخ یادومه

رون سڀند

دلته وگري بس شرونه اخلي
جنگ دزلمونه مو سرونه اخلي

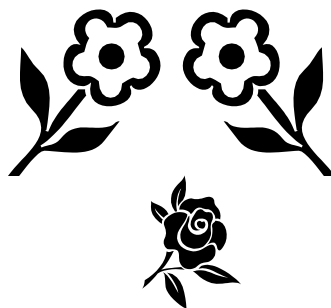
غواړي تاريخ موراته لولپه کري
دتاندقلم مو ازاورنه اخلي

په فولادي قلفويي خولي ترلي
وگري خولوته حِينُرونه اخلي

حجره کي دوه زلمي په يوه خوله ندي
حِينُني اوبه حِينُني اورونه اخلي

په سيندکي ويني مو دورايه بنکاري
دجنگ لوگي مورانه غرونه اخلي

غواړي مرغه پشان هواته لارسي
حميدزي خانتته وزرونه اخلي

روڼی سیند

ترمنخ مولیکه نسته

دتورو وریخوپه شان دلته خوزرنه توردی
دخپیل ملت دغمه خوبشرونه سکوردی

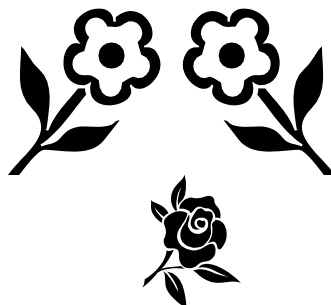
تاتوبی خان بولی خو ورله خدمت نه کوی
په دی غریب وهیواد کی کاره آندونه زوردی

مورته ددوست خطاب کری په فریب مووینه حبیبی
دوستان مونشی کیدای ز مور وجودته اوردی

کله اتمک یادوم کله ارغند او هلمند
ددی سیندونو اوبه زما دبنکلی کوردی

مور دی دیورنده منو ترمنخ مولیکه نسته
دایبنتانه وگری واوره بس ورور ورور دی

دخپیل هیواد زخمونه خپله گندمه خلکو
دحمیدزی خیالونه دخپیل هیواد په لوردی

رونځ سښند

وخته موردرنه غافل يو
په ازغوکي په مزل يو

قدر نکړو دگلوونو
و بلبلوته اجل يو

دتيارو وښار ته درمو
درنالوري ته شل يو

کتابونه موسوځلي
دجاهلوسره مل يو

نيک وگړي موبدایسي
وبدانوته خپل خپل يو

مور په ژونديو غوليدلي
په گناهوکي اول يو

وراندې تگ يې زغمای نسو
خپل دورورسره په چل يو

مور که يوسو علم وکړو
حميدزی تل به گل يو

رون سڀيند

راڻي مڪتب او مدرسه ڪروودان
په خوب ويده پڀنتون ويده پاته دي
دعلم پوهي لاڳونبه پاته دي

ديتيم ولي ڇوڪ ڙا اوي و اوري
دڏونا اهلوپه ڪاله پاته دي

دلته مورن فخرپه نيكونوڪوو
غريب هيواد موبيله وره پاته دي

راڻي مڪتب او مدرسه ڪروودان
تاريخ دويار موبلي ڪاته پاته دي

راسي درخي ڇخه تي رشو ورنو
منڇ ڪي نفاق مولا پرڇه پاته دي

دگلوبن يي دي په وينوسمسور
په پڀنتونوڪي لابي زره پاته دي

چم ته مي سور رنگ دقلم نه راورم
دوينو رنگ مي لاپر زره پاته دي

غمونه ولي مو دڪلي لارسي
غم حميدي سره ميلمه پاته دي

رون سڀند

ولي ورونه پريوبل نڪري باور
ورور خورور ته دي په شان لکه دغر

مومنان خو ديوبله سه زاريري
ديوبل مرستي ته درومي په مال سر

خوريوالي دي تاتوبي پري جوړيري
اتحاديه شان دکان دي دسره زر

هيڅ وگري دخپل خانه پوره نه دي
نسته بيله ارتيا دلته هيڅ بشر

پښتانه که په يوه تخرراتول سي
هيڅ يو غشي به پري ونکري اثر

که وگري رخه کاندي ديوبله
تيرايستلي دي ابليس په خپل هنر

حميدزيه مسلمان په تقوا بنه وي
په اسلام کي هيڅ باک نسته دتبر

رون سڀين

زما دخوبونودونيا
زړه سره کړي جفا

ما دثواب لپاره
گلوته کړي مسکا

که مي صفت کړی دی
صرف مي ستایلی الله

دخپل هیواد دغمه
نه مي اودريري ژړا

پښتومي ویاړدی واوره
هم مي دژوندده رڼا

په اسلام سر ورکوم
خومرده لویه سودا

زه يم مين په گلاب
زړه مي دی کروړپه وفا

وايه مي ستا لپاره
حمیدزی وایم رښتیا

رون سیند

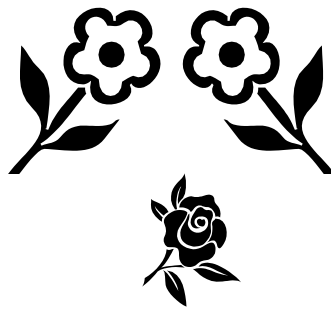
ستا دمخ دبنکلا وړانگې
زما دزره په سر رادانگې

ستا خبرې هومره بڼکلي
مینان دي ورته خانگې

سپیلنی شم درته گلّه
ستا دي بڼکلي وړاه خانگې

ستا پر لاره که څوک لارو
هغه موندې ټوله پانگې

ستا دین زما ده هیله
حمیدی و هم غرانگې

رون سڀڻ

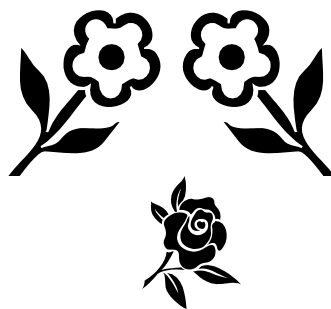
قلمه تاباندي ويارلى يمه
دستونزوشتون كي هم پياوري يمه

دهيوادغم مي ستا په اوبنڪوليكم
داحسانودي پوره وري يمه

خينوته بدخينوته بنه بنڪارمه
ستاڀه نشتون كي لڪه مري يمه

ته مي ملگري دتيارويي واوره
تارناگانوته هم وري يمه

په تاخبري دزرگي ليڪمه
حميدزي حڪه سٽري سٽري يمه

رون سینه

دینو انکار مه کوه
دظلم کار مه کوه

تل دبدی یی تبنته
داغزو دار مه کوه

په نیکو لار ودر مه
نور انتظار مه کوه

ژوندون دبادپه شان دی
په ژوند اعتبار مه کوه

کره مشوره همیشه
په کار تلوار مه کوه

دیوهی لار کره خوښه
په قلم وار مه کوه

حمیدی وزور وه
زړه نور کرار مه کوه

رون سڀند

د عشق پر لاره راته تلل بدبڼڪاري
دميني ڄان راته ژغورل بدبڼڪاري

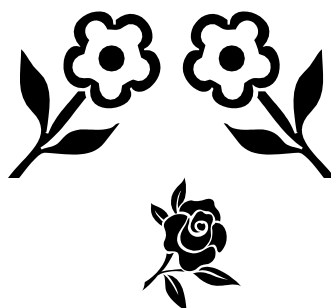
خپل ڪروته گورم اوبدلون راولم
ڄان په تش هيلوتير ايستل بدبڼڪاري

دگلوبوي خوير هرچا بنه لگي
اغزي دبيخه ڄخه ڪنبل بدبڼڪاري

پوهه انسان ته نيڪمرغي ورکوي
دجهل لاري تش ڄارل بدبڼڪاري

رڀنتيا ترخه دي ددرمل په شان دي
دروغ وايوباندي خندل بدبڼڪاري

حميدزي لاردنيڪوبنه پيژنم
دبدوڄان هم خبرول بدبڼڪاري

رون سڀيند

داهيو ادير مورگران نه دی
حکله اوس هم ودان نه دی

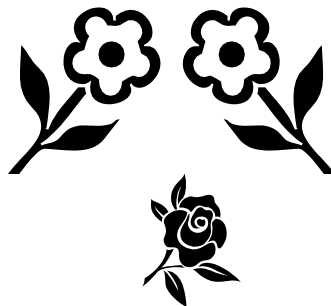
خپله بد وړو ديوبله
آيا داکرن موزيان نه دی

ورور دښمن بولولگيا يو
د ورور مرگ موارمان نه دی

خوب يو وړي خبرنه يو
حکله ژوندمو روښان نه دی

که په توره کې موگته
هسک قلم هم تاوان نه دی

که گل نه غواړي په بڼ کې
حميدزيه بڼوان نه دی

رون سيند

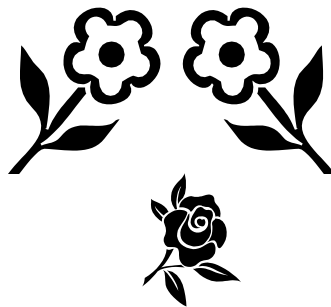
خدایه هوساکري پښتانه وگري
ډپرو مدوڅخه دي ستري ستري

دجنگ جگروپري اثرونه بنکاري
جاروتي پښوکي دنفاق ټي پري

هسک يي آندونه دي منم يي ربه
خوسمندردې دخوبونو وري

ته راته مينه اويوالی راکري
مورته راخلصي کري دعلم سوري

په حميدزي باندي غمونه مين
سپرليه تاراته خوښی راورې

رون سيند

ژړا

خدایه (ج) ما په رسته اړخو کې شمار کړي
دهربدومي نړۍ کې پر هیزگار کړي

گناهونو څخه پاک زما وجود کړه
دغلا جبر اولتیو مي بيزار کړي

زړه مي خوښ کړي ستا رحمت باندي خالقه
پل مي ټینګ دخپل حبيب په نیک لار کړي

دنفس جال کې مي راگیر مکړې بادره
ټول اغزي دبيابان راته گلزار کړي

زه عاجز یم عاجزي راته تحفه کا
دغرور کبر اورخي مي کرار کړي

دگلاب اودگلونومي نه غوارم
ناروا عشق سه زړگی مي تل په ډار کړي

ما نیکبخت کړي دنيکبختوپه ټولی کې
حمیدزی دنيکبختانو دکتار کړي

رون سیند

ستا یادونه می خیلوان دی
حکه گران راته دحان دی

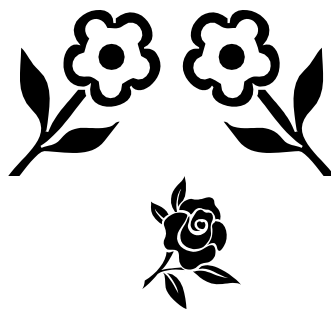
زړه می تا غواری دربیږی
قدمونه می لړزاند دی

ستا نوم خومره بهترین دی
غوړیدلی پری گلان دی

وخته ستا غیره لمبه ده
تویانونه دی روان دی

دنړی په گل مین یم
کروانه می ودان دی

چی مین په بنکلی نه وی
حمیدی ناپوهان دی

رونځ سيند

و غوړم دعا وو کي گل رنگ جانان
خورا حميدزي یاد کي يې ژړل پيل کړم

خانه سمندر جوړ کړه
عقل خخه غر جوړ کړه

وکړه دگلونو کښت
زروسه تخر جوړ کړه

والوزه دهسک په لور
خيال ته دي وزر جوړ کړه

نيغ ولاړسه په حقه لار
خپل مخ خخه لمر جوړ کړه

مات کړه نفرتونه نور
زړونه په هنر جوړ کړه

چم دي خپله وژ غوره
کلي ته دي ورجوړ کړه

بيدوسه غايم خخه
تل ورته محشر جوړ کړه

رون سڀين

وران ڪره دبيلتون ديوال
لوي تري سڀين ڊگر جور ڪره

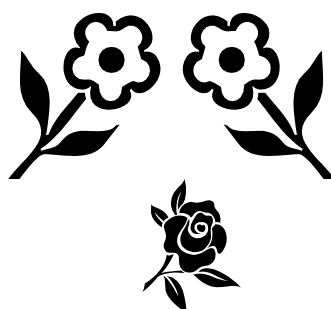
مه مننه دروغ دچا
نيڪ دي خيل بشر جور ڪره

پير دڪتابونو ڪره
پوهي سه قمر جور ڪره

ووينه بنڪلا هرلور
بنڪلي دي نظر جور ڪره

وستايه خالق (ج) دي خيل
خائته دي کوثر جور ڪره

وايي حميدزي بنڪاره
قامه خيل خيگر جور ڪره

رون سڀند

مادي دد ښځه ټل کړي ده
دا هيله زرگي راته ښوولي ده

ستا سه ښايسته په دي نړۍ نسته
ستا هر وينا درتولو ښکلي ده

مخ دي دگلاب څخه رنگين ښکاري
هاکوڅه په تاباندي سپيڅلي ده

نه منم غمازه ستا خبرې زه
ما دخپل جانان ښکلا لوستلي ده

حسن يې دتولو څخه بره دي
هسک ورته لمنه غور وولي ده

وگوره سپورمي په منځ کي درز لري
دي ښکلي دگل ښکلا ليدلي ده

وايمه سلام په ښايسته جانان
ما هره خبره يې منلي ده

اي دحميديزي دتخيويال تاله
تا دخپل بريارسي نيولي ده؟

رون سیند

ماتہ دي بنکلا پورہ خرگندہ دہ
یار ستا وفا پورہ خرگندہ دہ

ڄوک ستا دخبر وسه انکار کوي
هرچا ته رنپا پورہ خرگندہ دہ

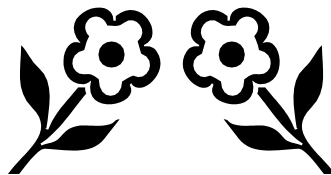
تا مور ته ڏيوه غوندي احساس راکر
ستا خوا کي بریا پورہ خرگندہ دہ

ليزي چي سلام په نيموشپوتاته
هغه ته ربنديا پورہ خرگندہ

هغه بريالی چي ستا خبري کري
ستا هره وينا پورہ خرگندہ دہ

مخ دي دگلاب څخه ډپر بنکلی دی
مخ کي دي خلا پورہ خرگندہ دہ

زه حميدزی ستا څخه قربان سمه
ستا مينه دوا پورہ خرگندہ

رون سڀنڊ

ڪنبت دگلو مو خزان راتبا ڪري
زمورن هيواد دخيل وجوده ڇخه سٽري

دگلونو ڇخه اور يي زريڪي بل دي
ڇوبي رحمو ڇنورور دي دارلي

غمازن يي په لوگيو خوشحاليري
رقيبانو په هر بند باندي ريبلي

زمورن گناه ڇه ده ناحق وڙل ڪيرو
زمورن زلمو ڪفن په سر باندي تڙلي

هره خو دنبايسته هيواد تباده
غليماون په مرميودي ويشتلي

ڪه دنورو ڇخه بنه غوارو ڪارنه ڪرو
زمورن هيواد به بي ساه پروت وي لڪه مري

راسي نور دخيل هيواد په غم غمجن سو
دقلم په زور بي جور ڪرو نريدي

حق يي ڇنگه ور اداڪرم نه پوهيرم
حميڌي دخيل هيواد يم پورو ري

رون سڀند

ژونده يوه موقه دخوشحالی راکړه
يوه شيبه آرام دبد حالی راکړه

مه مې زوره دخپل هيواد په غم
زما وگل هيواد ته نور بنادی راکړه

وباسه دزړو سه نفرتو زموږ
ر به اتفاق دورور ولی راکړه

سترگې مو دزړه په ليدو ښکلي کړې
يو ديدن دگل په زندگی راکړه

نور مو دتقوا په لار بوزي ته
موږ ته لوی اجر و نه دنيکی راکړه

زړه کي مو دردونو ته سکون کښيږده
پوهه علم دوره ته پالی راکړه

زموږ هيواد دښ په شان ښايست لري
بس دسولي ژوند اونیکمرغی راکړه

نه وو حميدزي سره رنگين غزل
غم وه هيرولو ته لنډی راکړه

رون سڀيند

نه پو هيڙم دڙوندون خوږي ترخي دي
خوبني نسته دلته واره انديڻي دي

دچا ڙاري اولادونه مسڪينان دي
دچا سترگي دفراق تكي سري دي

زمورن هيواد كي دكلونو سه جگره ده
دبنارو منځ كي دجنگ بلي لمبي دي

ظالمان دي دفرديو په خوله كاندي
دجابر دمظلومانو سه گيلي دي

رحم نه لري گلونه يي خزان كره
دقاتل ماليار لاسونو كي چري دي

ورور دورور سره په جنگ دي نه پوهيري
جوږي كږي بيگانو دسيسي دي

دكتاب مينه يي زركي زره نسته
زمورن اوښو منځ كي بي شمېره فاصلي دي

كه يونه سو تل تر تله به كږيرو
حميدزيه په نفاق كي تاركي دي

رون سيند

دخوب کول کله ارام راکوي
غم دهيواد راته الهام راکوي

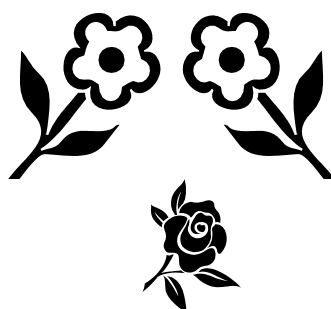
ديتمانو اسويلي اورمه
داژوندون ستړی دی ابهام راکوي

وينه زمور ورته ارزښته نه لري
غليم وژنه دستر قام راکوي

دهره خايه خندا ليري تللي
سلگی ژړاوي هر ماښام راکوي

د ورورو ژلو خومره غټه ډالی
د شهيدگل جسد انعام راکوي

راخه چي علم حميدزيه وکړو
د ژوندکولو ته دوام راکوي

رون سیند

دانی ژومره بنایسته ده!
هره خوایی رنگینه ده!

مور په ژوند کله پوهیږو؟
په مور ځکه توره شپه ده!

علم نه کوو بد کاندو،
ځکه دلته لا جگړه ده

دخپلوی څخه منکړیو
زمور سه تللي کافله

خپل دورور په تیغ مرکیږو
دپردیو څه گیله ده

زمور وجود کی رحم نسته
قتل کړي مو دیوه ده

بنونځی مودی سیځلی
هم رنگ بدی مدرسه ده

دنیکونو نومو نوم بدکر
اخ تیاره مومیلمنه ده

رون پاكستان سڀني

ورسته پاته دنري يو
دخنيرماتي ڪري يو

سمندر منح ڪي ڊوبيلو
غورخيدلي ڊبيري يو

ديوبل خه نفرت ڪرو
دغمونو ڊبيري يو

پوهه نڪروپه اولادمو
لاغوبنتونڪي دمانی يو

تاريخونه موهي رڪري
اوس بناغلي په پگري يو

دبمنان راباندي خاندي
توپان وري خو وري يو

ديوبل خه ليري
دگريوان خيرتي تي يو

حميدزيه ارزبنت مند يو
حماسي مستي لندي يو

رون سڀيند

مور دگنونو نه ازار اخیستی
دبدو کرونو مو بازار اخیستی

وخت سره لوبې بڼه په نره کوو
دخپله ژونده مو قرار اخیستی

دخپل هیواد مو وړانول عدت دي
دورور په وینه مو تالار اخیستی

هسک کي سپورمی مو په لیدو شرمیږي
دمیني لیک مو دریبیار اخیستی

دژوند کول مو لازده کړي نه دي
دخان وژلو ته مو دار اخیستی

دخپل هیواد ودانول نه غواړو
بدکوو ژوند مو دچینار اخیستی

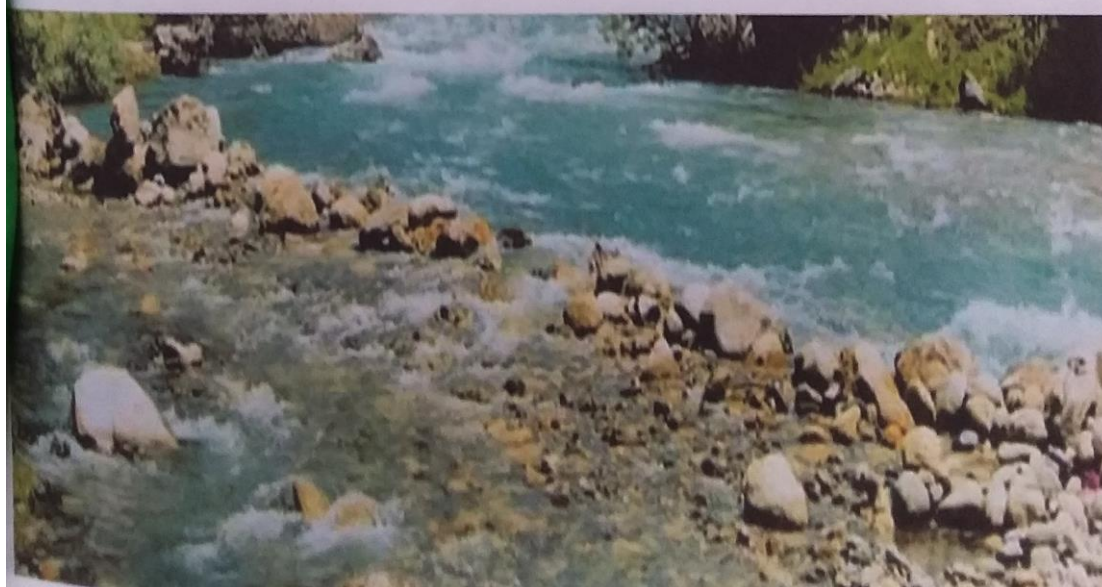
په خپل کلتور باندي ملندي وهو
ظالم اغیار زمور اقرار اخیستی
دجنگ غوښتنه بڼه په زغرده کوو
بدیوو لاسو کي مو انگار اخیستی
دخپل زرگي دصبرولو په پار
حمیدزي سترگو خخه کار اخیستی

دليکوال لنډه پيژندنه!

محمود حميدزی په انگرېزي (Mahmood Hamidzai) د خيرالله زوی، د حاجي محمد اقبال لمسی او په خټه اخکزی دئ . نوموړی د 1374 لېږديز لمريز کال د ثور د مياشتې په څلورمه نېټه چې د 1995 لېږديز کال د افريل د مياشتې 24 نېټې سرسمون خوري د کندهار ولايت د ژړی ولسوالۍ په سنگحصار کلي کې زيږيدلی دئ. حميدزي د پل د زده کړې د خپل کلي دملا امامانو څخه لوستي دي.

لومړنی ښوونځی يې په سنگحصار لېسه، منځنی ښوونځی يې په قاضي عبدالمجيد منځنی ښوونځی کې لوستی او په کال 1396 لېږديز لمريز کال کې د ژړی ولسوالۍ د اسعد سوري لېسې څخه فارغ او د مکتب دوره يې پای ته رسولې ده. حميدزي: نیمه عالی زده کړې د ډاکټر مامون طاهري روغتيا علومو انستيتوت د نرسنگ په څانگه کې کړي او د یاد انستيتوت څخه په کال 1399 لېږديز لمريز کال کې د پنځلسم پاس په سويه فارغ دئ

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**